

ת"פ 4144/05/17 - מדינת ישראל נגד סאד פאחורי (עציר) תושבי איו"ש, סופיאן פאחורי (עציר) תושבי איו"ש, מלחם סחארנה (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בבאר שבע

11 מאי 2017

ת"פ 4144-05-17 מדינת ישראל נ' פאחורי(עציר) ואח'
540-05-174122-05-17

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד יערי דרעי

נגד
הנאשמים

1. סאד פאחורי (עציר) תושבי איו"ש
 2. סופיאן פאחורי (עציר) תושבי איו"ש
 3. מלחם סחארנה (עציר) תושבי איו"ש
- הנאשמים 1 - 3 ע"י עו"ד אבו מדיעם

נוכחת :

מתורגמנית לשפה ערבית גב' אשרית עמרו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמים הנני מרשיע כל אחד מהם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12
(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו ע"פ הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר, ביום 30.4.17 שהו הנאשמים בצומת אשכול כשאין להם היתר כניסה או שהייה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע השורר במדינה, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי "הארץ תשקוט 40 שנה" ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בענייננו, וכידוע שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "גימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות את הכניסה של הנאשמים לישראל שלא כדין. ביחס לכך ניתן לומר, כי זו נמצאות במדרג הנמוך. מדובר בכניסה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות. הנאשמים שהו בצומת אשכול שלא בטבורה של המדינה וכפי הנראה היו בדרכם לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד 6 חודשים מאסר בפועל בגין כניסה יחידה.

בקביעת עונשם של כל הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים צעירים, שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרים ומאסרים קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת. הנאשמים 1 ו- 2 נעדרי עבר פלילי וזהו מעמד המשפטי הראשון. עניינו של נאשם 3 שונה במעט שכן לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירה דומה מלפני תשעה חודשים בלבד, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל והושת עליו מאסר מותנה בן 3 חודשים שהינו בר הפעלה בענייננו.

סוף דבר ומכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על כל אחד מהנאשמים 1 ו- 2 את העונשים הבאים:

- א. 12 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 30.4.17.
 - ב. 3 חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורם שלא יעברו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- למען הסר ספק, לאחר ניכוי ימי מעצרו, הנאשם 1 ו- 2 סיימו לרצות את עונש המאסר ויש להורות על שחרורם לאחר הדיון בהתאם לנהלים בכגון דא.

סוף דבר ומכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

- א. חודש מאסר בפועל שיימנה מיום מעצרו - 30.4.17.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 22336-08-16 כך שחודשיים וחצי ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחופף. סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 3.5 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 30.4.17.
- ג. מורה על הפעלת התחייבות על סך 5,000 מת"פ 22336-08-16. לא תשולם ההתחייבות עד ליום 15.5.17, יהיה על הנאשם לרצות 5 ימי מעצר תמורתה וזאת במצטבר לכל עונש מאסר אחר.
- ד. 3 חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט